

<http://www.luju.ro/camelia-ramane-exclusa-la-cedo-marea-victorie-a-judecatoarei-camelia-bogdan-trambitata-de-propaganda-sistemului-este-un-fake-news-ceso-a-sanctionat-statul-roman-doar-pentru-legislatia-care-nu-permite-o-cale-de-atac-in-cazul-oricarui-magistrat-suspendat-di>

CAMELIA RAMANE EXCLUSA LA CEDO – Marea victorie a judecatoarei Camelia Bogdan trambitata de propaganda Sistemului este un fake news. CEDO a sanctionat statul roman doar pentru legislatia care nu permite o cale de atac in cazul oricarui magistrat suspendat din profesie, pe durata contestarii sanctiunii de excludere. CEDO a respins toate aberatiile Cameliei privind dezvaluirile presei, viata privata si celelalte bazaconii ale #rezistentei (Hotararea)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 20.10.2020 18:40

Un fake news a facut inconjurul presei de marti, 20 octombrie 2020: cum ca **judcatoarea suspendata Camelia Bogdan (foto 1), de la Curtea de Apel Bucuresti**, ar fi obtinut daune morale de 6.000 de euro din partea Curtii Europene a Drepturilor Omului (plus 2.000 de euro cheltuieli de judecata) din cauza faptului ca a fost exclusa din magistratura in 2017. Ne referim doar la prima excludere, transformata intre timp de catre Inalta Curte de Casatie si Justitie in mutare disciplinara pe 6 luni la Curtea de Apel Targu Mures. Amintim ca a doua excludere a fost pronuntata in 2019 de catre Sectia pentru judecatori in materie disciplinara din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, iar recursul Cameliei Bogdan inca este pe rolul ICCJ.

Realitatea este ca magistrata a primit daunele morale de 6.000 de euro (cu mult sub cei 100.000 de euro solicitati) nu pentru cea dintai excludere, ci pentru cu totul altceva. Imediat dupa pronuntarea excluderii, CSM a dispus suspendarea Cameliei Bogdan din functia de judecator pana la ramanerea definitiva a sanctiunii disciplinare (fie prin neatacare, fie prin pronuntarea ICCJ, ca in cazul de fata). Ei bine, Bogdan s-a plans la CEDO de faptul ca nu a putut ataca in instanta solutia de suspendare din functie, pentru simplul motiv ca legislatia din acel moment nu ii oferea o asemenea posibilitate. La randul ei, curtea de la Strasbourg i-a dat dreptate, constatand ca i-a fost incalcat dreptul prevazut de art. 6 alin. 1 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului, constand in accesul la o instanta.

Deci repetam: Cami nu a primit daune morale din partea CEDO pentru excluderea din magistratura, ci pentru lipsa, in legislatia anilor 2016-2017, a posibilitatii de a contesta in instanta suspendarea din functie primita pana la pronuntarea definitiva a Inaltei Curti in dosarul vizand prima excludere din magistratura.

Iata mai intai ce prevede art. 6 alin. 1 din Conventia EDO:

„Orice persoana are dreptul la judecarea cauzei sale in mod echitabil, in mod public si in termen rezonabil, de catre o instanta independenta si impartiala, instituita de lege, care va hotari fie asupra incalcarii drepturilor si obligatiilor

sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricarei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanța când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției”.

Redam minuta din dosarul nr. 36889/18:

„1. Conexează fondului, cu majoritate, obiecția preliminară a Guvernului bazată pe neepuizarea cailor de atac interne și o respinge;

2. Declară, cu majoritate, reclamația privind dreptul de acces la o instanță drept admisibilă;

3. Declară, în unanimitate, restul plângerii ca inadmisibil;

4. Hotărăște, cu șase voturi împotriva unuia, că a existat o încălcare a articolului 6, alineatul 1 din Convenție;

5. Stabilește, cu șase voturi la unu,

a) ca statul parat trebuie să plătească, în termen de trei luni de la data la care hotărârea devine definitivă în conformitate cu articolul 44 § 2 din Convenție, următoarele sume, care urmează să fie convertite în valuta statului parat la rata aplicabilă la data decontării:

i. 6.000 EUR (șase mii de euro) în contul bancar al reclamantei, plus orice sumă care ar putea fi datorată din această sumă cu titlu de impozit, pentru daune morale;

ii. 2.000 EUR (două mii de euro) în contul bancar al reprezentantei reclamantei, plus orice sumă care ar putea fi datorată din această sumă de către reclamantă cu titlu de impunere, pentru costuri și cheltuieli;

b) ca de la expirarea perioadei menționate și până la plată, aceste sume să fie majorate cu dobânda simplă la o rată egală cu cea a facilității de creditare marginală a Băncii Centrale Europene aplicabile în această perioadă, la care se adaugă trei puncte procentuale;

Respinge in unanimitate restul cererii de satisfactie echitabila”.

Subliniem: CEDO i-a dat dreptate Cameliei numai cu privire la acest capat de cerere. **In rest, in legatura cu asazisa afectare a reputatiei profesionale de catre CSM (prin sanctiunea disciplinara) sau de catre jurnalisti (prin materialele publicate cu privire la judecatoare), CEDO a trimis-o la plimbare pe Cami, explicandu-i ca nu a epuizat caile interne de atac – respectiv nu a introdus actiuni in raspundere civila delictuala in instantele romanesti.**

Inainte sa va prezentam principalele pasaje din hotararea CEDO, mentionam ca **judecatoarea Iulia Motoc (foto 2)** – reprezentanta Romaniei la Curtea Europeana a Drepturilor Omului – s-a abtinut, in locul ei intrand **judecatorul Krzysztof Wojtyczek (foto 3)**, care a facut opinie separata, considerand ca Bogdan nu merita daune nici macar pentru incalcarea accesului la instanta.

Noile legi ale justitiei ar fi putut-o salva pe Cami

Ghinionul judecatoarei #rezistente a fost ca prima ei suspendare din magistratura (in cel dintai dosar disciplinar) a survenit in 2016, cu mult inainte sa fie modificat articolul 52 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, care nu ii dadea voie magistratului cercetat disciplinar sa conteste suspendarea din functie primita din partea sectiei corespunzatoare a CSM. Inca din 2015, alineatul 1 al acestui articol fusese declarat neconstitucional de catre CCR, dupa cum veti citi mai jos. In schimb, actuala forma a intregului articol permite contestarea in instanta a deciziei de suspendare.

Redam forma art. 52 dinainte de 11 octombrie 2018:

„(1) Pe durata procedurii disciplinare, sectia corespunzatoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din functie a magistratului, pana la solutionarea definitiva a actiunii disciplinare, daca exercitarea in continuare a functiei ar putea afecta desfasurarea cu impartialitate a procedurilor disciplinare sau daca procedura disciplinara este de natura sa aduca atingere grava prestigiului justitiei.

(2) Pe durata procedurii disciplinare, solutionarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspenda pana la

solutionarea definitiva a actiunii disciplinare”.

Nota Ministerului Justitiei:

„Prin DECIZIA CURTII CONSTITUTIONALE nr. 774 din 10 noiembrie 2015, publicata in MONITORUL OFICIAL nr. 8 din 6 ianuarie 2016, s-a admis exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, constatandu-se ca acestea sunt constitutionale numai in masura in care permit atacarea separata a hotararii prin care se dispune suspendarea din functie a magistratului, pana la solutionarea definitiva a actiunii disciplinare.

Conform art. 147 alin. (1) din CONSTITUTIA ROMANIEI republicata in MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003 dispozitiile din legile si ordonantele in vigoare, precum si cele din regulamente, constatate ca fiind neconstitutionale, isi inceteaza efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curtii Constitutionale daca, in acest interval, Parlamentul sau Guvernul, dupa caz, nu pun de acord prevederile neconstitutionale cu dispozitiile Constitutiei. Pe durata acestui termen, dispozitiile constatate ca fiind neconstitutionale sunt suspendate de drept.

In concluzie, incepand cu data de 6 ianuarie 2016, dispozitiile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, numai in masura in care nu permit atacarea separata a hotararii prin care se dispune suspendarea din functie a magistratului, pana la solutionarea definitiva a actiunii disciplinare, au fost suspendate de drept, urmand sa-si inceteze efectele juridice incepand cu data de 21 februarie 2016, daca legiuitorul nu intervine pentru modificarea prevederilor atacate”.

Prezentam forma lui in vigoare incepand cu 11 octombrie 2018:

„(1) Pe durata procedurii disciplinare, sectia corespunzatoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din functie a magistratului, pana la solutionarea definitiva a actiunii disciplinare, daca exercitarea in continuare a functiei ar putea afecta desfasurarea cu impartialitate a procedurilor disciplinare sau daca procedura disciplinara este de natura sa aduca atingere grava prestigiului justitiei. Masura suspendarii poate fi reevaluated oricand pe durata judecarii actiunii disciplinare, pana la pronuntarea hotararii de catre sectia corespunzatoare.

(1[^]1) Hotararea prin care se dispune suspendarea din functie in conditiile alin. (1) poate fi atacata cu contestatie in termen de 5 zile de la comunicare de catre judecatorul sau procurorul suspendat din functie. Competenta

solutionarii contestatiei apartine Completului de 5 judecatori al Inaltei Curti de Casatie si Justitie, din care nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii.

(1^2) Contestatia se solutioneaza de urgenta si cu precadere si nu suspenda executarea hotararii sectiei Consiliului Superior al Magistraturii. Hotararea instantei este definitiva.

(1^3) Pana la solutionarea contestatiei, instanta poate dispune, la cerere, suspendarea executarii hotararii.

(1^4) Daca hotararea prin care s-a dispus suspendarea din functie a judecatorului sau procurorului este desfiintata, suspendarea din functie inceteaza, iar acesta este repus in situatia anterioara, i se platesc drepturile salariale de care a fost lipsit pe perioada suspendarii, in conditiile Legii nr. 303/2004, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, si i se recunoaste vechimea in munca si in magistratura pe aceasta perioada.

(2) Pe durata procedurii disciplinare, solutionarea cererii de acordare a pensiei de serviciu se suspenda pana la solutionarea definitiva a actiunii disciplinare”.

Prezentam cele mai importante pasaje ale hotararii CEDO

„Cu privire la pretinsa incalcare a articolului 6, alineatul 1 din Conventie privind accesul la o instanta

56. Reclamanta se plange ca a facut obiectul, la 21 martie 2017, a unei suspendari din functie (...), care nu a putut fi contestata in instantele nationale. Ea se bazeaza pe articolul 6, alineatul 1 din Conventie.

Cu privire la admisibilitate

57. Guvernul a considerat ca reclamanta ar fi trebuit sa conteste decizia de suspendare din functie inainte de sedinta Plenului CSM si apoi, in functie de rezultatul acestei actiuni, sa depuna recurs la Inalta Curte (...). Guvernul se refera la un exemplu de practica interna care ar confirma caracterul administrativ al procedurii, care intra in competenta CSM in cauza (...). De asemenea, se refera la o decizie a Curtii Constitutionale care subliniaza

importanta accesului la o instanta, in special atunci cand se aplica masuri provizorii (...). Guvernul sustine ca in 2018 legislatia in cauza a fost abrogata si ca noua legislatie nationala prevede acum posibilitatea de a contesta deciziile privind suspendarea din functie.

58. Guvernul s-a referit, de asemenea, in observatiile lui suplimentare, la o scrisoare a CSM din 9 octombrie 2019, care rezuma cateva exemple de jurisprudenta interna cu privire la contestarea masurii suspendarii din functie (...). In plus, Executivul a spus ca, intrucat suspendarea din functie era de natura ex lege, pozitia de principiu a CSM era sa respinga acest tip de contestatie.

59. Reclamanta a raspuns ca, la momentul faptelor, nu exista o cale de atac eficienta care sa ii permita sa conteste decizia din 21 martie 2017 privind suspendarea sa din functie. In ceea ce priveste remediul mentionat de Guvern, reclamanta sustine ca numai motivele referitoare la legalitatea invocata cu privire la o decizie de suspendare ar putea face obiectul unei contestatii in fata Inaltei Curti, si motivele referitoare la proportionalitatea masurii in cauza. In acest sens, ofera un exemplu de practica interna (...).

60. In cazul de fata, Curtea considera ca obiectiunea Guvernului bazata pe neexercitarea unei contestatii impotriva deciziei de suspendare din functie este strans legata de fondul plangerii, care vizeaza incalcare dreptului de acces la o instanta si decide sa conexeze aceasta obiectiune la fondul cauzei.

61. Constatand ca aceasta plangere nu este vadit nefondata in sensul articolului 35 alineatul 3 al Conventiei si ca, de altfel, nu prezinta niciun alt motiv de inadmisibilitate, Curtea o declara admisibila.

Pe fond

Observatiile partilor

62. Reclamanta se plange de incalcare dreptului sau de acces la o instanta din cauza lipsei garantiilor de acces la justitie pentru a contesta decizia de suspendare din functie (...). Ea spune ca, desi este acum le este permis magistratilor sa conteste o asemenea decizie, intre timp survenind modificari legislative, acest lucru nu era posibil la momentul faptelor (...). Ea adauga ca a fost lipsita de salarii si de asigurari medicale pe intreaga perioada de suspendare din functie si ca nu a putut lucra in perioada in cauza, de aproximativ noua luni, de teama impunerii unei noi masuri disciplinare pentru nerespectarea regimului incompatibilitatilor si a interdictiilor aplicabile magistratilor.

63. Guvernul confirma faptul ca legislatia nationala prevedea in mod expres suspendarea din functie in cazul exercitarii dreptului de recurs impotriva deciziei disciplinare referitoare la un magistrat si ca aceasta masura presupunea, printre altele, pierderea salariilor pana la sfarsitul perioadei de proceduri legale. Guvernul a aratat, insa, ca magistratul suspendat nu este supus niciunei interdictii si incompatibilitati prevazute in regimul aplicabil judecatorilor si procurorilor. Potrivit Executivului, reclamanta se plange de imposibilitatea de a introduce o contestatie impotriva masurii atacate si nu neaparat de absenta unui rezultat favorabil al unei astfel de contestatii. In cele din urma, Guvernul a adaugat ca suspendarea reclamantei din functie a fost determinata nu de initierea unei proceduri disciplinare, ci de exercitarea de catre reclamanta a dreptului de recurs. (...)

Aprecierea Curtii

64. Curtea observa ca reclamanta s-a abtinut de la contestarea deciziei CSM din 21 martie 2017 privind suspendarea sa din functie (...) pe motiv ca nu a existat o cale de atac eficienta in acest sens (...). Potrivit reclamantei, nu exista o cale de atac eficienta in temeiul dreptului intern (...), in timp ce, potrivit Guvernului, care a facut referire la exemple de jurisprudenta pentru a-si sustine pozitia (...), reclamanta ar fi trebuit sa conteste decizia atacata mai intai inainte de sedinta Plenului CSM si apoi, daca era necesar, in fata Inaltei Curti (...).

65. Curtea constata de la bun inceput ca legislatia nationala prevedea suspendarea din functie a unui magistrat in cazul exercitarii dreptului de recurs impotriva deciziei disciplinare privind excluderea din magistratura (...). Curtea este de acord cu Guvernul in sublinierea faptului ca aceasta a fost o masura temporara, care si-a produs efectele ex lege intre data exercitarii dreptului de recurs si sfarsitul procedurii legale, asa cum a fost cazul in speta (...).

66. In ceea ce priveste existenta in dreptul intern a cailor de atac pe care reclamanta le avea la dispozitie impotriva unei astfel de masuri, Curtea observa ca nu reiese din legislatia relevanta in vigoare la momentul faptelor vreun remediu legal care i-ar fi permis reclamantei sa conteste masura in litigiu. Conform informatiilor furnizate de parti, legislatia nationala a fost modificata dupa faptele cauzei si prevede acum posibilitatea de a contesta suspendarea functiilor (...).

67. In ceea ce priveste exemplele de jurisprudenta prezentate de guvern, Curtea constata ca acestea nu sunt in masura sa confirme existenta unei practici interne care i-ar fi permis reclamantei sa aiba acces la o instanta in scopul monitorizarii deciziei de suspendare din functie. In ceea ce priveste decizia nr. 495 din 25 aprilie 2017 a Plenului CSM, Curtea constata ca acest organism, desi si-a recunoscut oficial competenta in materie, a refuzat sa analizeze plangerile unui magistrat plasat intr-o situatie similara cu cea a reclamantei si ca pozitia ei a fost confirmata de Inalta Curte (...). Mai mult, potrivit Guvernului insusi, practica de principiu a CSM a fost de a respinge orice contestatie la masura atacata (...).

68. In ceea ce priveste deciziile interne rezumate in scrisoarea CSM din 9 octombrie 2019, acestea nu permit Curtii

sa identifice o situatie susceptibila sa confirme existenta unei practici a instantelor interne care autorizeaza examinarea masurii in cauza prin calea de atac mentionata de Guvern (...). Aceasta constatare este intarita de exemplul de jurisprudenta furnizat de reclamanta. Intr-adevar, in acest exemplu, examinarea efectuata de Inalta Curte s-a limitat doar la o revizuire a legalitatii si, prin urmare, nu a vizat necesitatea si proportionalitatea masurii suspendarii din functie (...).

69. (...) Curtea considera ca (...) reclamanta nu poate fi trasa la raspundere pentru ca nu a adus contestatia in fata Plenului CSM, dupa cum a sugerat Guvernul. Prin urmare, trebuie respinsa exceptia preliminara de neepuizare a cailor de atac interne ridicata de acesta din urma (...).

70. In consecinta, Curtea este de parere ca reclamanta nu a putut beneficia de nicio forma de protectie judiciara in legatura cu decizia de suspendare din functie. (...) In aceste conditii, Curtea considera ca garantiile articolului 6 § 1 din conventie aplicabile procedurilor disciplinare principale sunt aplicabile si suspendarii temporare a functiilor reclamantului (...). Ramane sa se stabileasca daca situatia invocata de catre reclamanta echivaleaza cu o incalcare a articolului 6 § 1 al Conventiei.

71. Curtea reitereaza faptul ca dreptul de acces la o instanta nu este absolut. Acest drept poate fi supus unor limitari, cu conditia ca acestea sa nu restrictioneze sau sa reduca accesul justitiabililor la instanta in asa fel sau intr-o asemenea masura, incat sa fie incalcat in esenta sa. In plus, aceste limitari se conciliaza cu articolul 6 § 1 numai daca urmaresc un scop legitim si daca exista o relatie rezonabila de proportionalitate intre mijloacele utilizate si scopul urmarit (...).

72. In speta, Curtea observa in primul rand ca nici legislatia nationala, nici practica interna nu prevedeau, la momentul faptelor, posibilitatea de a supune controlului judecatorului o decizie de suspendare din functie a unui magistrat, in conformitate cu articolul 65/1 din Legea nr. 303 / 2004 (...).

73. In plus, Curtea observa ca decizia Curtii Constitutionale (n.r. Decizia CCR 774/2015), invocata de Guvern in sustinerea argumentelor sale (...), nu face decat sa confirme aceasta concluzie, intrucat, in timp ce subliniaza importanta de acces la o instanta in ceea ce priveste aplicarea masurilor provizorii, Curtea Constitutionala a criticat lipsa controlului judiciar al deciziilor de suspendare adoptate la cererea inspectorilor judiciari (...).

74. In speta, Curtea nu poate sa nu observe ca decizia CSM din 21 martie 2017 (...) nu a fost examinata si nu ar fi putut fi examinata de catre o instanta ordinara sau de catre un alt organ care exercita functii judiciare (...).

75. Mai precis, Curtea constata ca reclamanta a fost privata de dreptul de acces la o instanta in sensul articolului 6 § 1 din Conventie in ceea ce priveste masura suspendarii sale din functie, pe care o avea impusa timp de aproximativ noua luni, intr-o situatie in care ii era imposibil sa isi indeplineasca atributiile de magistrat si sa-si primeasca salariile (...).

76. In plus, Curtea a mentionat ca Guvernul nu a furnizat argumente convingatoare pentru a justifica lipsa protectiei judiciare la care a fost supusa reclamanta in prezenta cauza. Simplul fapt ca suspendarea din functie a reclamantei s-a datorat exercitarii de catre ea a dreptului sau de recurs (...) nu poate justifica lipsa controlului judiciar al masurii atacate (...).

77. Curtea reaminteste in cele din urma ca Guvernul nu a reusit sa demonstreze eficacitatea niciunui remediu care i-ar fi putut permite reclamantei sa-i fie revizuita de catre instante decizia de suspendare din functie (...).

78. In aceste conditii, Curtea considera ca statul parat a incalcat insasi esenta dreptului de acces al reclamantului la o instanta.

79. In consecinta, a existat o incalcare a articolului 6 § 1 al Conventiei.

Cu privire la pretinsa incalcare a articolului 8 din Conventie

80. Reclamanta se plange ca a fost suspendata din functie pe parcursul procedurii disciplinare impotriva ei si ca a fost privata de salariile si contributiile de asigurari sociale pe tot parcursul procedurii, precum si de posibilitatea de a avea alte locuri de munca platite. De asemenea, ea se plange ca informatiile confidentiale din dosarul anchetei disciplinare au fost comunicate presei si ca Plenul CSM a refuzat, la 11 ianuarie 2018, sa-i apere reputatia profesionala in fata campaniei de presa presupus savarsite impotriva ei (...).

Reclamanta se bazeaza pe articolul 8 din Conventie, care este formulat dupa cum urmeaza in partea sa relevanta in prezenta cauza:

'1. Orice persoana are dreptul la respectarea vietii sale private (...).

2. Nu este admis amestecul unei autoritati publice in exercitarea acestui drept decat in masura in care acesta este prevazut de lege si constituie, intr-o societate democratica, o masura necesara pentru securitatea nationala, siguranta publica, bunastarea economica a tarii, apararea ordinii si prevenirea faptelor penale, protectia sanatatii, a moralei, a drepturilor si a libertatilor altora'.

Cu privire la presupusa incalcare a dreptului la viata privata din cauza suspendarii din functie

Argumentele partilor

81. Guvernul a declarat ca masura de suspendare impusa reclamantei la 21 martie 2017 s-a incheiat la 13 decembrie 2017, odata cu incheierea procedurilor judiciare (...) si ca reclamanta a beneficiat apoi de plata tuturor drepturilor sale salariale (inclusiv a contributiilor sociale) de catre angajatorul sau (...). Acesta indica faptul ca, spre deosebire de ceea ce afirma reclamantul, orice incompatibilitati si interdictii care decurg din regimul specific aplicabil magistratilor au fost irelevante in timpul suspendarii serviciului si ca reclamantul ar putea ocupa orice alt post in serviciul public sau privat si exercita orice alta activitate remunerata. (...). In cele din urma, in cazul in care Curtea constata ca a existat o ingerinta in dreptul reclamantului la viata privata, Guvernul a sustinut ca aceasta ingerinta a fost prevazuta de lege, a urmarit un scop legitim si a fost proportionala cu scopul urmarit.

82. Reclamanta considera ca ingerinta in cauza a avut consecinte grave asupra situatiei sale, nu doar in ceea ce

priveste drepturile ei salariale. In acest sens, se refera la jurisprudenta in care Curtea a calificat drept o ingerinta in dreptul la respectarea vietii private imposibilitatea, pentru persoanele plasate in situatii similare celei a reclamantei, de a ocupa locuri de munca in sectorul privat. (...) Ea sustine ca masura de suspendare pusa in discutie a fost insotita de o interdictie generala asupra exercitarii oricarei alte activitati remunerate in sectoarele public si privat si ca, prin urmare, a fost impiedicata sa dezvolte relatii cu colegii sai intr-un context profesional. Reclamanta afirma ca, in conformitate cu legislatia interna in vigoare la momentul evenimentelor, pe langa faptul ca erau supusi unor incompatibilitati de natura judiciara, magistratii erau supusi unor incompatibilitati de natura extrajudiciara si ca acestea din urma aveau obligatia sa faca obiectul unui control din partea ANI.

Aprecierea Curtii

83. Curtea reitereaza faptul ca litigiile profesionale nu sunt, prin natura lor, excluse din domeniul de aplicare al conceptului de 'viata privata' in sensul articolului 8 al Conventiei si ca pot avea repercusiuni asupra anumitor aspecte tipice legate de intimitate. Aceste aspecte includ i) 'cercul intim' al reclamantului, ii) posibilitatea pentru acesta de a stabili si dezvolta relatii cu ceilalti si iii) reputatia sa sociala si profesionala. O problema de confidentialitate apare, in general, in doua moduri in litigiile de acest tip: fie din cauza motivelor masurii in cauza (caz in care Curtea adopta abordarea bazata pe motive), fie – in anumite cazuri – din cauza consecintelor asupra vietii private (caz in care Curtea adopta abordarea bazata pe consecinte). Daca se urmareste abordarea bazata pe consecinte, pragul de severitate care trebuie atins pentru fiecare dintre aspectele de mai sus este de o importanta cruciala. Reclamantului ii revine datoria sa stabileasca in mod convingator ca acest prag a fost atins in cazul sau. Depinde de el sa prezinte probe care sa dovedeasca consecintele masurii in cauza. Curtea va recunoaste aplicabilitatea articolului 8 al Conventiei numai daca aceste consecinte sunt foarte grave si afecteaza viata privata a persoanei in cauza intr-un mod deosebit de notabil (...).

84. Curtea aminteste ca a stabilit criterii pentru evaluarea seriozitatii sau a gravitatii presupuselor incalcati in cadrul diferitelor regimuri. Prejudiciul suferit de catre reclamant este evaluat in raport cu viata sa inainte si dupa masura in cauza. Curtea considera, de asemenea, ca, pentru a determina gravitatea consecintelor intr-un litigiu profesional, este necesar sa se analizeze, in lumina circumstantelor obiective ale cauzei, perceptia subiectiva pe care reclamantul pretinde ca o are. O astfel de analiza cuprinde consecintele atat materiale, cat si nemateriale ale masurii in cauza. Faptul ramane, totusi, ca ii revine solicitantului sa defineasca si sa precizeze natura si intinderea prejudiciului sau, care trebuie sa aiba o legatura de cauzalitate cu masura reclamata (...).

85. In speta, Curtea constata ca la baza deciziei criticate privind suspendarea din functie se afla un text legal care prevedea aplicarea ex lege a unei astfel de masuri de indata ce a fost formulat un recurs de catre persoana interesata (in acest caz, reclamanta) impotriva deciziei CSM privind excluderea din sistemul judiciar (...). Prin urmare, intrucat niciun element referitor la viata privata a reclamantei nu a aparut in motivele deciziei de suspendare (...), Curtea va examina daca au existat consecinte foarte grave care au afectat viata privata a reclamantei intr-o maniera deosebit de notabila (...).

86. In primul rand, Curtea a examinat daca suspendarea reclamantei din functie si, in consecinta, neplata salariilor si a contributiilor de asigurari sociale aferente acesteia in perioada 21 martie – 13 decembrie 2017 a avut repercusiuni asupra 'cercului intim' al vietii sale private. Ca atare, Curtea aminteste ca elementul pecuniar al

litigiului nu face ca articolul 8 din Conventie sa se aplice automat (...). Curtea accepta, asa cum a sugerat Guvernul (...), ca masura atacata a fost o masura provizorie, intrucat reclamanta a putut beneficia de plata tuturor salariilor si a contributiilor sale de asigurari sociale dupa finalizarea procedurilor judiciare (...).

87. In continuare, avand in vedere ca reclamanta a fost suspendata din serviciu din cauza contestarii sanctiunii disciplinare, reiese ca aplicarea masurii in cauza a fost strans legata de durata procedurii litigiului initiat de catre reclamanta. In consecinta, orice intarziere nejustificata in aceasta ultima procedura a avut ca rezultat prelungirea aplicarii masurii de suspendare. Cu toate acestea, in ceea ce priveste procedura contencioasa, Curtea nu a identificat niciun element care ar putea pune in discutie diligența și rapiditatea cu care autoritățile naționale au transat cazul (...).

88. Curtea retine, de asemenea, ca problema pierderii de venituri in timpul aplicarii masurii atacate este legata si de presupusa incapacitate a reclamantei de a ocupa un alt loc de munca in sectoarele public si privat (...). Cu toate acestea, dupa cum reiese din legislatia nationala relevanta (...), incompatibilitatile si interdictiile care decurg din regimul specific aplicabil magistratilor au fost irelevante in timpul suspendarii din functie. In acest sens, prezenta cauza difera in esenta de cazurile examinate in jurisprudenta citata de reclamanta (...), intrucat nicio decizie interna sau vreun text legal nu a impiedicat-o pe reclamanta sa ocupe alt post in sectorul public sau privat (...).

89. In ceea ce priveste posibilitatile de formare si de mentinere a relatiilor cu altii, Curtea constata ca reclamanta a fost reintegrata in functia sa de judecator odata cu incheierea procedurii contencioase (...) si ca, chiar daca statutul sau printre colegi a fost afectat intr-o anumita masura, nu exista dovezi care sa indice ca consecintele invocate de reclamanta au fost atat de semnificative, incat sa constituie o ingerinta in dreptul ei la respectarea vietii private (...). In acest context, reclamanta nu a reusit sa defineasca si sa precizeze natura si amploarea presupusului sau prejudiciu.

90. In sfarsit, in ceea ce priveste reputatia profesionala a reclamantei, Curtea a mentionat ca aceasta nu a adus niciun argument care sa-i permita sa concluzioneze ca masura suspendarii din functie ar fi atins gradul ridicat de seriozitate cerut de Articolul 8 al Conventiei, mentionat la paragrafele 83-84 de mai sus. Singurele argumente ale reclamantei referitoare la presupusa incalcare a reputatiei sale profesionale sunt formulate in contextul mediatizarii cazului sau si a pretinsului refuz al CSM de a-i proteja viata privata (...).

91. Prin urmare, Curtea concluzioneaza ca masura atacata a avut repercusiuni negative limitate asupra vietii private a reclamantei si nu a atins nivelul de seriozitate necesar pentru ca o chestiune sa fie pusa in temeiul articolului 8. din Conventie (...).

92. Avand in vedere ca durata suspendarii din functie a reclamantei nu este capabila sa dea nastere aplicabilitatii articolului 8 si ca motivele acestei masuri nu au incalcat 'viata privata' in ceea ce priveste reclamanta in sensul aceluiasi articol, Curtea considera ca aceasta dispozitie nu este aplicabila in cazul de fata si ca aceasta plangere

trebuie declarata inadmisibila pentru incompatibilitate ratione materiae cu prevederile Conventiei (...).

Cu privire la presupusa incalcare a dreptului la viata privata din cauza comunicarii catre presa a informatiilor din dosarul de cercetare disciplinara si a pozitiei adoptate in acest caz de CSM in ceea ce priveste apararea reputatiei profesionale

Cu privire la comunicarea informatiilor catre presa

a) Argumentele partilor

93. Guvernul a pledat pentru neepuizarea cailor de atac interne. El sustine ca reclamanta ar fi putut introduce o actiune delictuala in scopul raspunderii persoanelor care au comunicat informatiile pe care ea le-a considerat confidentiale. (...)

94. Reclamanta a raspuns ca autoritatile disciplinare au comunicat presei informatii confidentiale si neconcordante cu privire la ancheta disciplinara indreptata impotriva ei, pentru unele dintre ele chiar inainte de notificarea catre aceasta a deschiderii proceduri disciplinare, care, in opinia sa, au constituit o ingerinta in dreptul sau la viata privata in sensul articolului 8 al Conventiei.

b) Aprecierea Curtii

95. Curtea se refera mai intai la principiile aplicabile epuizarii cailor de atac interne (...). Aminteste ca a primit deja plangeri similare in mai multe cazuri romanesti si ca a acordat o importanta deosebita imposibilitatii in care partile se gasisera sa identifice persoanele sau autoritatile responsabile pentru 'scurgerile' in cauza.

96. Astfel, intr-o serie de cauze, Curtea a considerat ca o actiune civila in raspundere delictuala s-a dovedit ineficienta pentru plangeri similare cu cele ale reclamantei pe motiv ca, in principal, persoanele sau autoritatile responsabile cu 'scurgerile' nu au putut fi identificate (...).

97. In cazul de fata, Curtea constata ca informatiile publicate in presa, pe care reclamanta le descrie ca

fiind confidentiale, provin din comunicari oficiale facute de biroul de presa al Curtii de Apel Bucuresti la cererea expresa a jurnalistilor. (...)

98. In aceste circumstante, Curtea nu gaseste niciun motiv sa se indoiasca de eficacitatea, in prezenta cauza, a actiunii in raspundere delictuala in sensul articolului 1349 din Noul Cod civil (...), indicat de Guvern in sustinerea exceptiei sale preliminare.

99. In consecinta, Curtea accepta exceptia de neepuizare a cailor de atac interne ridicate de Guvern si considera ca aceasta plangere trebuie respinsa, in conformitate cu articolul 35 § 4 al Conventiei.

Cu privire la pozitia CSM in ceea ce priveste apararea reputatiei profesionale a reclamantei

a) Argumentele partilor

100. Guvernul a indicat ca plangerea bazata pe presupusul refuz al CSM de a asigura protectia reputatiei profesionale a reclamantei a fost prematura si a specificat ca plangerile depuse de reclamanta impotriva deciziilor CSM din 11 ianuarie 2018 au fost respinse in 2019 (...) sau dupa depunerea cererii (n.r. a actiunii la CEDO). De asemenea, Guvernul indica faptul ca actiunea in raspundere delictuala impotriva reprezentantilor mass-media

constituie, in dreptul intern, un remediu eficient pentru remedierea prejudiciului cauzat de incalcarea dreptului la reputatie. Pe fondul plangerii, Guvernul este de parere ca autoritatile interne au cantarit dreptul jurnalistilor la libertatea de exprimare si dreptul reclamantei la respectarea vietii sale private. Executivul a adaugat ca toate informatiile publicate in mass-media au vizat o chestiune de interes public general si ca nivelul de seriozitate al observatiilor contestate nu a atins pragul necesar pentru a duce la aplicarea articolului 8 al Conventiei.

101. Reclamanta indica faptul ca hotararea Inaltei Curti care a respins contestatia la decizia nr. 26 a CSM nu a fost inca redactata atunci cand a depus observatii cu privire la admisibilitatea petitiei si ca termenul legal pentru actualizare nu a fost respectat in acest caz. Ea adauga ca pozitia CSM, constand in refuzul de a-i proteja reputatia, era contradictorie, deoarece, in opinia ei, existau dovezi potrivit carora superiorii ei erau constienti de participarea ei la trainingul in cauza. In opinia sa, pozitia acestui corp (n.r. a CSM) poate fi analizata ca o interferenta de o gravitate exceptionala, care nu a fost nici prevazuta de lege, nici necesara intr-o societate democratica si care a cerut un echilibru impotriva dreptului la libertatea personala si libertatea de exprimare a jurnalistilor.

b) Aprecierea Curtii

102. Curtea considera ca nu este necesar sa se analizeze daca plangerea reclamantei este prematura sau daca, in speta, reclamanta a fost supusa unor incalcari ale reputatiei depasind pragul de seriozitate cerut pentru aplicarea articolului 8 din Conventie, deoarece aceasta plangere este, in orice caz, inadmisibila, pentru motivele expuse mai jos.

103. (...) Curtea aminteste ca, in scopul aplicarii regulii de epuizare a cailor de atac locale, trebuie sa tina seama in mod real nu numai de caile de atac prevazute in teoria sistemului juridic al statului contractant in cauza, dar si de context, precum si de situatia personala a solicitantului. Prin urmare, trebuie sa examineze daca, avand in vedere toate circumstantele cauzei, reclamantul a facut tot ce se putea astepta de la el pentru a epuiza caile de atac interne (...).

104. In speta, Curtea constata ca reclamanta, considerand ca comentariile aparute in presa erau defaimatoare fata de ea, a formulat mai multe cereri de aparare a reputatiei sale in fata CSM (...), care au fost in cele din urma respinse (...).

105. In ceea ce priveste procedura prevazuta pentru apararea reputatiei magistratilor, Curtea a mentionat ca aceasta procedura administrativa a permis CSM sa se sesizeze din oficiu sau sa fie sesizat cu privire la atacurile la impartialitatea, independenta si reputatia profesionala a magistratilor. Mai mult, din aceasta procedura rezulta ca CSM putea efectua verificari ale reputatiei si putea publica rezultatele (...).

106. In lumina informatiilor de care dispune, Curtea constata ca mijloacele utilizate de reclamanta au facut posibila obtinerea, in cazul unei decizii favorabile, a publicarii rezultatelor verificarii efectuate de CSM in cazul descoperirii unei incalcati a reputatiei profesionale. Nici forma pe care ar fi putut-o lua masurile corective adecvate pentru a atenua consecintele atacurilor asupra dreptului la reputatia judecatorului, pe de o parte, nici raspunsul la intrebarea daca persoanele care au stat la originea unor astfel de atacuri si-ar putea apara cauza in timpul procedurii administrative, pe de alta parte, nu reies din legislatia care reglementeaza aceasta procedura. Cu toate acestea, cu privire la acest al doilea aspect, Curtea reitereaza faptul ca este esential ca autorilor afirmatiilor in litigiu sa li se ofere o sansa concreta si efectiva de a putea demonstra ca afirmatiile lor s-au bazat pe o baza factuala suficienta (...).

107. Cu toate acestea, Curtea observa ca legislatia romana le permite persoanelor care se plang de defaimare in presa, inclusiv magistratilor, posibilitatea de a introduce o actiune in fata instantelor civile pentru a obtine despagubiri pentru defaimare si prejudiciul suferit in temeiul articolului 1349 din noul Cod civil (...). Acest remediu le permite partilor interesate sa vada raspunderea civila a autorilor declaratiilor defaimatoare si compensarea prejudiciului astfel suferit. In continuare, Curtea aminteste ca a fost deja sesizata cu mai multe dosare romanesti, in temeiul articolului 8 sau 10 din Conventie, in care partile in cauza obtinusera despagubiri pentru prejudiciul cauzat de presa, prin actiune civila in raspundere delictuala (...).

108. Avand in vedere cele de mai sus, Curtea considera ca, in prezenta cauza, inainte de a-i prezenta plangerea referitoare la protectia reputatiei sale, reclamanta ar fi trebuit sa intreprinda recursul civil, prin introducerea unei actiuni pentru despagubiri in instantele civile.

109. In consecinta, Curtea accepta exceptia de neputzare a cailor de atac interne ridicate de Guvern si considera ca aceasta plangere trebuie respinsa, in conformitate cu articolul 35 § 4 din Conventie.

Cu privire la aplicarea articolului 41 din Conventie

110. Conform articolului 41 al Conventiei:

'Daca Curtea declara ca a avut loc o incalcare a Conventiei sau a Protocoalelor sale si daca dreptul intern al Inaltei Parti Contractante nu permite decat o inlaturare incompleta a consecintelor acestei incalcati, Curtea acorda partii lezate, daca este cazul, o satisfactie echitabila'.

Daune

111. Reclamanta a pretins 100.000 de euro (EUR) pentru prejudiciul moral pe care pretinde ca l-a suferit ca urmare a tuturor incalcarilor de care s-a plans in prezenta cauza, despre care sustine ca a afectat procedura disciplinara impotriva ei si i-a cauzat grave daune integritatii sale morale si carierei profesionale, precum si sentimente de umilinta si suferinta profunda. Ea solicita, de asemenea, despagubiri pentru prejudiciul material pe care il considera suferit, suma estimata la 698 EUR pentru intarzierea de sase luni pe care Curtea de Apel Bucuresti ar fi comis-o la plata salariului, precum si la 5.596 EUR pentru zilele de concediu de care ar fi fost lipsita.

112. Guvernul a considerat ca suma solicitata de reclamanta pentru prejudiciul moral a fost excesiva si a considerat ca o eventuala constatare a unei incalcarii ar constitui o compensatie suficienta in cazul de fata. In ceea ce priveste prejudiciul material, Guvernul invita Curtea sa respinga pretentiile reclamantei pe motiv ca, pe de o parte, reclamanta ar fi putut recupera toate salariile datorate si, pe de alta parte, ca dreptul dreptul intern si dreptul european prevad doar compensatii financiare pentru concediile care nu au fost luate in cazul incetarii contractului de munca.

113. Curtea aminteste ca a constatat doar o incalcare a articolului 6 § 1 din Conventie din cauza lipsei de acces la o instanta pentru a contesta decizia de suspendare impusa reclamantei la 21 martie 2017. Nu distinge nicio legatura de cauzalitate intre incalcareea constatata si pretinsul prejudiciu material. Prin urmare, Curtea respinge cererea formulata in acest sens. Pe de alta parte, considera ca simpla constatare a unei incalcarii nu constituie o compensatie suficienta in prezenta cauza pentru prejudiciul moral suferit de reclamanta. Facand o evaluare echitabila, dupa cum prevede articolul 41 din Conventie, acorda reclamantei 6.000 EUR pentru prejudiciul moral.

Costuri si cheltuieli

114. Reclamanta a solicitat 6.560 EUR pentru costurile si cheltuielile efectuate in legatura cu procedura in fata Curtii si a solicitat ca aceasta suma sa fie platita direct in contul bancar al avocatului sau.

115. Guvernul nu a obiectat, in principiu, la rambursarea costurilor si cheltuielilor. Cu toate acestea, arata ca cererea reclamantei este insotita doar de un acord incheiat intre ea si avocatul ei si considera ca aceasta nu este o documentatie justificativa suficienta.

116. Conform jurisprudentei Curtii, un solicitant poate obtine rambursarea cheltuielilor si a cheltuielilor sale numai in masura in care au fost stabilite realitatea, necesitatea lor si caracterul rezonabil al ratei acestora. In plus, costurile legale sunt recuperabile numai in masura in care se refera la incalcareea constatata. In aceasta privinta, Curtea constata ca reclamanta a reusit sa probeze in fata sa doar o parte din plangerile sale si ca o mare parte din

observatiile sale au fost dedicate unei parti a cererii declarate inadmisibile. In astfel de circumstante, poate considera oportun sa se reduca suma care urmeaza sa fie acordata pentru costuri si cheltuieli (...).

117. Avand in vedere cele de mai sus si tinand seama de documentele de care dispune si de criteriile enuntate mai sus, Curtea considera rezonabila acordarea a 2.000 EUR, toate costurile combinate, pentru procedura in fata sa. Dupa cum s-a solicitat, suma acordata trebuie platita direct in contul bancar indicat de reprezentantul solicitantului (...).

Dobanda implicita

118. Curtea considera oportun sa-si bazeze rata dobanzii de intarziere pe rata dobanzii facilitatii de creditare marginala a Bancii Centrale Europene, majorata cu trei puncte procentuale”.

[* Cititi aici intreaga hotarare a CEDO in cauza Camelia Bogdan vs Romania](#)

sursa foto Wojtyczek: Rewi.Europa-Uni.de